

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **M. F.** i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 31 maja 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego M. F. o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa 342/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 8 marca 2021 r., sygn. akt III K 160/19

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji

spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońca skazanego M. F. wniosek o wstrzymanie umotywował zaistnieniem dużego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów kasacyjnych i wobec tego poważnymi konsekwencjami wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji, brak jest jednak podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że ich uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Przede wszystkim eksponowany przez obrońcę zarzut związany ze skutecznością przystąpienia przez pokrzywdzonego do procesu, który w razie uwzględnienia spowodować mógłby wstrzymanie wykonania orzeczenia nie jawi się obecnie jako wystarczająco uzasadniony. Także potencjalna zasadność podniesionych zarzutów obrazy prawa materialnego na aktualnym etapie postępowania nie jest na tyle silna, by implikowała konieczność skorzystania z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

